

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/300/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201218
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201218.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobkyne S. F. Y., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom X., W. novohradská XXXX/XX, zastúpenej XX.XX.XXXX,, narodenou G. O.mX, proti žalovanému I. úverová banka, a.s. so sídlom BratislavF. nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenému advokátska kancelária ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, o zaplatenie sumy 1.903,64 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12Csp/23/2018 - 159 zo dňa 07. 08. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.903,64 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal od žalovaného náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie a z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa uplatnený nárok odvodzuje zo zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro č. 46230194(ďalej aj zmluva), ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 09.07.2014 so schváleným úverovým rámcem vo výške 2.400,- Eur a následne predschváleným úverovým rámcem navýšeným až do výšky 3.150,- Eur. V časti V. - Vyhlásenie klienta je indikatívne vypočítaná RPMN pri úverovom rámci, aký bol žalobkyni predschválený 2.400,- Eur, pri predpoklade, že štandardná úroková sadzba a poplatky zostanú nezmenené, klient vyčerpá spotrebiteľský úver platobnou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2014, ďalej je uvedené RPMN 24,21 %, priemerná hodnota RPMN 26,48 % (bod 3 V. Vyhlásenia klienta), deň splatnosti 15.deň v mesiaci (bod 2 V. Vyhlásenia klienta) a v bode 1 V. Vyhlásenia klienta je uvedené, že spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že ku dňu 11.10.2016 boli debetné transakcie vo výške 8.927,42 Eur a kreditné transakcie vo výške 5.053,64 Eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a právnou predchodkyňou žalovaného je spotrebiteľského charakteru a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z. z.).

3. V § 9 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu 09. 07. 2014 (v znení ku dňu uzavretia zmluvy - pozn. odvolacieho súdu) zákon, ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy uvádza uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Prvostupňový súd dospel k záveru, že splnenie podmienky uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy,

nebolo splnené. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že ide o indikatívny výpočet RPMN vo výške 24,21 % pri splnení určitých predpokladov, pričom jedným je, aby klient vyčerpal spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.06.2014, pričom samotná zmluva o úvere bola uzatvorená až dňa 09.07.2014.

Z uvedeného pre prvostupňový súd vyplynulo, že tento predpoklad ani nemohol byť splnený. Navyiac, prvostupňový súd poukázal na to, že uvedený údaj o RPMN je napísaný pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom ako ustanoví vykonávací predpis. Pre absenciu RPMN súd prvej inštancie považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

4. Prvostupňový súd dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu zo zmluvy bezúročnej a bez poplatkovej, a preto je dôvodné, aby žalovanej vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 1.903,64 Eur, ktorú požaduje ako rozdiel medzi zaplatenými splátkami úveru a čerpaným úverom (5.053,64 Eur uhradené zo strany žalobkyne, 3.150,- Eur schválený úverový rámec), čo medzi stranami sporu ani sporné nebolo.

5. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že v konaní mal preukázané, že žalobkyňa zaplatila z titulu uzavretej zmluvy poslednú splátku žalovanému dňa 11.01.2016. Žalobkyňa podala návrh na súd dňa 16.03.2018. Z uvedeného teda vyplýva, že k podaniu návrhu malo dôjsť po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. Súd prvej inštancie uzavrel, že subjektívna premlčacia lehota nemohla začať plynúť už dňom úhrady poslednej splátky žalobkyne na predmetnú zmluvu o úvere, ktorá bola predmetom sporu, pretože v tomto momente ešte žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo. Uviedol, že pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Žalobkyňa preukázala listinných dôkazom (prílohou obálka), že právneho predchodcu žalovaného vyzvala listom, ktorý mu bol doručený 15.01.2018 na uzatvorenie mimosúdnej dohody s tým, že poukazovala na rozpor uzatvorenej zmluvy so zákonom č. 129/2010 Z. z. Z tohto listinného dôkazu nal prvostupňový súd za zrejmé, že len v januári 2018 sa dozvedela žalobkyňa o vzniku bezdôvodného obohatenia, a preto ak podala žalobu dňa 16.03.2018, podala ju počas plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby.

6. Súd prvej inštancie žalobe žalobkyni ako dôvodnej vyhovel, nakoľko mal za to, že plnenie, ktoré žalobkyňa ako spotrebiteľ poskytla žalovanému, spôsobilo vznik bezdôvodného obohatenia ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie aplikujúc § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko vo veci mala plný úspech.

8. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“), požadujúc, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov prvostupňového a aj odvolacieho konania, alebo aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Podané odvolanie odvolateľ odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP], že rozhodnutie prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], a že konanie pred súdom prvého stupňa má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP].

10. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený a je zároveň nepreskúmateľným súdnym rozhodnutím. Odvolateľ sa nestotožnil so záverom súdu o absencii údaje o RPMN. Uviedol, že údaj o RPMN sa nachádza priamo v zmluve, v najreálnejšej možnej podobe - v podobe indikatívneho výpočtu. Údaj o RPMN je zrozumiteľne a jasne uvedený v zmluve v podobe indikatívneho výpočtu, čo zákon o spotrebiteľských úveroch umožňuje a predpokladá. Poukázal na špecifickosť revolvingového úveru, pri ktorom sa údaj o RPMN neudáva. Odvolateľ tiež namietal, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal správaním žalobkyne v čase uzatvárania zmluvy. Žalovaný má za to, že správanie žalobkyne nielenže nevykazuje známky správania primerane bdieť a obozretného spotrebiteľa, dokonca podanie žaloby zo strany žalobkyne považuje za celkom jasne šikanózne

zneužívanie práva. Odvolateľ sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že právo žalobkyne premlčané nie je. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/149/2017 zo dňa 10. 01. 2018.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 CSP potvrdil. Uviedla, že naďalej má za to, že aj zmluvy o kreditných kartách, alebo revolvingových úveroch musia obsahovať RPMN uvedenú v zmluve podľa vstupných údajov v čase podpisu zmluvy. V tejto súvislosti poukázala na viaceré rozhodnutia tak prvostupňových ako aj odvolacích súdov.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ust. § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ust. § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektami, a teda spĺňa základné kritériá odôvodnenia uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

16. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Žalovaný žiadnym spôsobom, argumentmi uvádzanými v odvolaní nespochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvostupňového súdu a s ktorými by sa prvostupňový súd pri rozhodnutí a pri jeho odôvodnení náležite nevypracoval.

17. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (v súlade s citovaným § 387 ods. 2 CSP) preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalovaného uvedené v odvolaní.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Zo zmluvy o aktivácii Bankomatky Quatro uzavretej dňa 09.07.2014 medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom vyplýva predschválený úverový rámec vo výške 2.400,- Eur so štandardnou mesačnou splátkou 80,- Eur a štandardná úroková sadzba vo výške 1,9 % p. m. / 22,80 % p. a. V článku V. Vyhlásenie Klienta bod 1. je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kde je do vzorca dosadená suma 2.400,- Eur s tým, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver dňa 01.06.2014. Počet splátok je určený na 12, pričom prvých 11 splátok je vo výške 200,- Eur a posledná 12. splátka je 525,62 Eur. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť je uvedená sumou 2.725,62 Eur a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú vyčíslené na 325,62 Eur. RPMN je v zmluve uvedená 24,21 % a priemerná hodnota RPMN je v bode 3. uvedená vo výške 26,48 %. Žiadosť o poskytnutie úveru bola podpísaná žalobkyňou dňa 23.06.2014 a žalovaný schválil úver dňa 09.07.2014.

20. Odvolací súd uvádza, že údaj o RPMN je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, nakoľko zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ na úver zaplatiť. Umožňuje porovnanie výhodnosti úverov z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť

spotrebiteľa splácaním úveru na ročnom základe. V zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nestačí pri údajoch o RPMN len uvedenie jeho výšky, ale je potrebné uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet a RPMN musí byť vypočítaná na základe platných údajov v čase uzatvárania zmluvy. Odvolací súd poukazuje na citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zastáva názor, že aj pri revolvingovom úvere sa RPMN dá pri uzatváraní zmluvy vypočítať (určiť) postupom podľa § 19 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný však v žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, t.j. pri uzatváraní zmluvy uviedol indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nevychádzal z platných údajov v čase uzatvorenia zmluvy. V uvedenom indikatívnom výpočte nie sú uvedené správne predpoklady na jeho výpočet, konkrétne údaj o tom kedy klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka. Žalovaný určil tento dátum dňom 01.06.2014 k čomu reálne dôjsť nemohlo, nakoľko zmluva bola uzatvorená až dňa 09.07.2014. Vstupný údaj dosadený do vzorca na výpočet RPMN tak nie je správny. Vzhľadom na to, že uvedený predpoklad pre výpočet RPMN je nesprávny a RPMN nebola vypočítaná na základe platných údajov ku dňu uzavretia zmluvy, nespĺňa predmetná zmluva obligatórnu náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). S poukazom na absenciu obligatórnej zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) a to RPMN vypočítanej na základe nesprávnych údajov v čase uzatvorenia zmluvy a predpokladov použitých na jej výpočet sa považuje zmluva v zmysle § 11 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročnú a bezpoplatkovú ako správne vyslovil súd prvej inštancie.

21. Ak pre vyslovenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. stačí nesplnenie čo i len jednej zákonom stanovenej náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) tohto zákona, nebolo potrebné, aby sa odvolací súd, aj z dôvodu hospodárnosti konania, zaoberal otázkou, či v zmluve absentujú ďalšie obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., na ktoré poukázal súd prvej inštancie.

22. Ak súd prvej inštancie žalobe žalobkyne ako dôvodnej vyhovel, keď mal za to, že plnenie, ktoré žalobkyňa ako spotrebiteľ poskytla žalovanému, spôsobilo vznik bezdôvodného obohatenia ako majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, je jeho rozhodnutie správne.

23. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom prvostupňového súdu, že nárok žalobkyne premlčaný nie je. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby nie je rozhodujúci deň kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o bezdôvodnom obohatení (zaplatením poslednej splátky dňa 11. 01. 2016), ale dôležité je to, kedy sa žalobkyňa skutočne dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť sa predmetné skutočnosti dozvedieť už skôr. V danom prípade teda nie je podstatná a rozhodujúca okolnosť, kedy sa žalobkyňa pri riadnej starostlivosti musela alebo mohla dozvedieť, že na jej úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ale je rozhodujúce, kedy sa o tejto okolnosti skutočne dozvedela (k uvedenému porovnaj napr. rozhodnutie 1/1979; rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/220/2015 zo dňa 27. 01. 2016 a tiež rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo/3093/2012 zo dňa 28. 03. 2013). V danom prípade tak pri posudzovaní vedomosti žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, je možné považovať január 2018, a teda ak žaloba bola podaná dňa 16. 03. 2018, bola podaná počas plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby.

24. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z odvolacích dôvodov nebol žalovaným uplatnený dôvodne. Súdom prvej inštancie správne zistený skutkový stav, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov a vec správne právne posúdil. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukázal na odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. d) CSP, tento v obsahu odvolania žiadnym spôsobom konkrétne nešpecifikoval, preto sa ním odvolací súd nad rozsah skúmania splnenia procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) pri rozhodovaní o podanom odvolaní nezaoberal.

25. Vzhľadom na to, že odvolací súd v napadnutom rozsudku nezistil žiadne pochybenie, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v celom rozsahu, teda vrátane výroku o trovách konania, ktorý ani žalovaný nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

26. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd podľa § 396 ods. 1 s použitím § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).